

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 1. april 2011

-ARBEIDSDEPARTEMENTET	6
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	6
32010 L 0032 Rådskdirektiv 2010/32/EU av 10. mai 2010 om gjennomføring av rammeavtalen om forebygging av skader fra skarpe gjenstander i sykehus og helsesektoren inngått mellom HOSPEEM og EPSU (vedlegg XVIII AD gr2).....	6
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	7
Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen	7
32010 L 0018 Rådskdirektiv 2010/18/EU av 8. mars 2010 om gjennomføring av den reviderte rammeavtalen om foreldrepermisjon inngått av BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP og EFF og om oppheving av direktiv 96/34/EF (vedlegg XVIII AD gr3)	7
-FINANSDEPARTEMENTET.....	9
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	9
Vedlegg XXI Statistikk	9
32010 R 0821 Kommisjonsforordning (EU) nr. 821/2010 av 17. september 2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet (vedlegg XXI FIN gr2).....	9
32010 R 0822 Kommisjonsforordning (EU) nr. 822/2010 av 17. september 2010 om endring av forordning (EF) nr. 198/2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1552/2005 om statistikk angående yrkesfaglig opplæring i foretak (vedlegg XXI FIN gr2)	9
32010 R 0823 Kommisjonsforordning (EU) nr. 823/2010 av 17. september 2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 452/2008 om utarbeiding og utvikling av statistikk over utdanning og livslang læring, når det gjelder statistikk over voksnes deltakelse i livslang læring (vedlegg XXI FIN gr2)	10
32010 R 0860 Kommisjonsforordning (EU) nr. 860/2010 av 10. september 2010 om opprettelse av 2010-utgaven av "Prodcom-listen" over industriprodukter som fastsatt ved rådsforordning (EØF) nr. 3924/91 (vedlegg XXI FIN gr2).....	11
32010 R 1090 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1090/2010 av 24. november 2010 om endring av direktiv 2009/42/EF om statistiske oppgaver over transport av gods og passasjerer til sjøs (vedlegg XXI FIN gr2)	11

32010 R 1114 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1114/2010 av 1. desember 2010 om fastsetjing av nærmare reglar for gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til minstestandardar for kvaliteten av vektorer i HKPI, og om oppheving av kommisjonsforordning (EF) nr. 2454/97 (vedlegg XXI FIN gr2).....	12
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	13
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	13
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder prøving og sertifisering	13
Kapittel XII Næringsmidler	13
32010 L 0037 Kommisjonsdirektiv 2010/37/EU av 17. juni 2010 om endringer i direktiv 2008/60/EF om spesifikke renhetskriterier for søtstoffer (vedlegg II kap XII HOD gr2).....	13
32010 R 0116 Kommisjonsforordning (EU) nr. 116/2010 av 9. februar 2010 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 når det gjelder listen over ernæringspåstander (vedlegg II kap XII HOD gr2).....	13
32010 R 0459 Kommisjonsforordning (EU) nr. 459/2010 av 27. mai 2010 om endring av vedlegg II, III og IV til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimumsgrenseverdier for enkelte plantevernmidler i eller på visse produkter (vedlegg II kap XII HOD gr2).....	14
32010 R 0600 Kommisjonsforordning (EU) nr. 600/2010 av 8. juli 2010 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder tillegg og endringer relatert til eksempler på beslektede eller andre produkter som samme grenseverdi gjelder for (vedlegg II kap XII HOD gr2).....	15
32010 R 0765 Kommisjonsforordning (EU) nr. 765/2010 av 25. august 2010 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimumsgrenseverdier for rester av klorotalonil, klotianidin, difenokonazol, fenheksamid, flubendiamid, nikotin, spirotetramat, tiakloporid og tiaometoksam i eller på visse produkter (vedlegg II kap XII HOD gr2)	15
-JUSTISDEPARTEMENTET	17
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	17
Vedlegg XIII Transport	17
Kapittel I Innlandstransport	17
32010 L 0061 Kommisjonsdirektiv 2010/61/EU av 2. september 2010 om første tilpasning av vedleggene til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/68/EF om innlands transport av farlig gods til den vitenskapelige og tekniske utvikling (vedlegg XIII kap I JD gr2)	17

-KULTURDEPARTEMENTET	18
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	18
Vedlegg XVII Opphavsrett	18
32009 L 0024 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/24/EF av 23. april 2009 om rettslig beskyttelse av dataprogrammer (kodifisering) (vedlegg XVII KUD gr3)	18
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	19
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	19
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	19
Kapittel III Plantesanitære forhold	19
32010 D 0377 Kommisjonsvedtak 2010/377/EU av 7. juli 2010 om fritak for Estland fra visse forpliktelser til å gjennomføre rådsdirektiv 66/402/EØF og direktiv 2002/57/EF når det gjelder Avena strigosa Schreb., Brassica nigra (L.) Koch og Helianthus annuus L. (vedlegg I kap III LMD gr3).....	19
32010 L 0046 Kommisjonsdirektiv 2010/46/EU av 2. juli 2010 om endring av direktivene 2003/90/EF og 2003/91/EF om gjennomføringsbestemmelser til artikkel 7 i henholdsvis rådsdirektiv 2002/53/EF og 2002/55/EF med hensyn til kjennetegn som prøvingen minst skal omfatte, og minstekrav til prøving av sorter av arter av jordbruksvekster og grønnsaker (vedlegg I kap III LMD gr3).....	19
-MILJØVERNDEPARTEMENTET	21
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	21
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.....	21
Kapittel XV Farlige stoffer.....	21
32010 R 0298 Kommisjonsforordning (EU) nr. 298/2010 av 9. april 2010 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 1451/2007 om forlengelse av unntak fra forbud mot å bringe biocidprodukter i omsetning (vedlegg II kap XV MD gr2)	21
32010 L 0050 Kommisjonsdirektiv 2010/50/EU av 10. august 2010 om endring av europaparlaments og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av dazomet som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2).....	22
32010 L 0051 Kommisjonsdirektiv 2010/51/EU av 11. august 2010 om endring av europaparlaments og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av N,N-diethyl-m-toluamid som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)	23
32010 L 0071 Kommisjonsdirektiv 2010/71/EU av 4. november 2010 om endring av europaparlaments og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av metofluthrin som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2).....	24

32010 L 0072 Kommissjonsdirektiv 2010/72/EU av 4. november 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av spinosad som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)	25
Vedlegg XX Miljø.....	26
Kapittel V Avfall	26
32010 D 0115 Kommissjonsbeslutning 2010/115/EU av 23. februar 2010 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøyer (vedlegg XX kap V MD gr2)..	26
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	27
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.....	27
Kapittel XV Farlige stoffer.....	27
32010 D 0226 Kommissjonsbeslutning 2010/226/EU av 20. april 2010 om ny undersøkelse av begrensningen for kortkjedede klorerte parafiner (SCCP) oppført i vedlegg XVII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 - REACH (vedlegg II kap XV MD gr3)	27
Vedlegg XX Miljø.....	28
Kapittel III Luft	28
32009 D 0450 Kommissjonsvedtak 2009/450/EF av 8. juni 2009 om nærmere fortolkning av de former for luftfartsvirksomhet som er oppført i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF (vedlegg XX kap III MD gr3)	28
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	29
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	29
Vedlegg XIII Transport	29
Kapittel III Transport med jernbane	29
32010 D 0409 Kommissjonsavgjerd 2010/409/EU av 19. juli 2010 om felles tryggleiksmål som nemnt i artikkel 7 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/49/EF (vedlegg XIII kap III SD gr2)	29
Kapittel VI Sivil luftfart.....	30
32010 R 1071 Kommissjonsforordning (EU) nr. 1071/2010 av 22. november 2010 om endring av forordning (EF) nr. 474/2006 om opprettelse av fellesskapslisten omhandlet i kapittel II i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet (vedlegg XIII kap VI SD gr2).....	30
32010 R 0962 Kommissjonsforordning (EU) nr. 962/2010 av 26. oktober 2010 om endring av forordning (EF) nr. 2042/2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -	

deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlegg XIII kap XV SD gr2).....	31
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	32
Vedlegg XIII Transport	32
Kapittel II Veitransport	32
32010 H 0379 Kommisjonsrekommendasjon 2010/379/EU av 5. juli 2010 om risikoklassifisering av tekniske mangler ved kjøretøy oppdaget under kontroll langs veg i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/30/EF (vedlegg XIII kap II SD gr3)	32

-ARBEIDSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

32010 L 0032 Rådskonklusjon 2010/32/EU av 10. mai 2010 om gjennomføring av rammeavtalen om forebygging av skader fra skarpe gjenstander i sykehus og helsesektoren inngått mellom HOSPEEM og EPSU (vedlegg XVIII AD gr2)

Sammenheng av innhold

Formålet med direktivet er å oppnå sikrest mulig arbeidsmiljø for arbeidstakere som arbeider på sykehus og i helsesektoren, ved å forhindre skader grunnet skarpe gjenstander som nålestikk mv. I direktivet beskrives blant annet de generelle krav som stilles etter allerede gjeldende EU/EØS-regulering for å sikre arbeidstakerne et fullt forsvarlig arbeidsmiljø, og det gis detaljerte regler med hensyn til håndtering av særlige risikofaktorer knyttet til bruk av skarpe gjenstander i sykehus og i helsesektoren. Direktivet gjelder for alle som arbeider på sykehus og i helsesektoren, og som er underlagt ledelsen og som er under oppsyn av arbeidsgiver. Videre følger det av direktivet at arbeidsgiver skal tilstrebe at også underentreprenører følger direktivets regler. Direktivet gjennomfører rammeavtalen inngått mellom HOSPEEM (arbeidsgiverorganisasjonen for europeiske sykehus) og EPSU (den europeiske fagforeningen for ansatte i offentlig sektor, en europeisk fagforeningsorganisasjon).

Med skarpe gjenstander forstås objekter/instrumenter som er nødvendige for å utføre spesifikke aktiviteter innen helsevesenet og som kan skjære, stikke, forårsake skade og/eller infeksjon. Direktivet oppstiller blant annet detaljerte krav til risikovurdering, risikoreduksjon, opplæring, informasjon og bevisstgjøring. Det stilles særlige krav til gjennomføring av sikkerhetsrutiner for bruk og håndtering av skarpt medisinsk utstyr, håndtering av smittefarlig avfall, å hindre unødig bruk av skarpe gjenstander og forbud mot såkalt "re-capping"; å sette tilbake plastbeskyttelse etter bruk av kanyler/sprøyte, som medfører økt fare for å stikke seg.

Merknader

Flere av direktivets bestemmelser er allerede regulert i flere forskrifter gitt i medhold av arbeidsmiljøloven, herunder:

- forskrift om biologiske faktorer,
- forskrift om utførelse av arbeid,
- forskrift om bruk av arbeidsutstyr,
- internkontrollforskriften,
- forskrift om arbeid i arbeidstakers hjem og
- forskrift om arbeid i privat arbeidsgivers hjem.

Flere av bestemmelsene i direktivet har en høyere detaljeringsgrad enn dagens regelverk, noe som gjør at det er nødvendig med en egen forskrift under arbeidsmiljøloven for å oppfylle gjennomføringskravet. Direktivet medfører ikke behov for lovendringer.

Norsk tilsynsmyndighet vil være Arbeidstilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er forelagt Spesialutvalget for personbevegelse, arbeidsrett og arbeidsmiljø, der Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Justisdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Arbeidsdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen

32010 L 0018 Rådskdirektiv 2010/18/EU av 8. mars 2010 om gjennomføring av den reviderte rammeavtalen om foreldrepermisjon inngått av BUSINESSSEUROPE, UEAPME, CEEP og EFF og om oppheving av direktiv 96/34/EF (vedlegg XVIII AD gr3)

Sammendrag av innhold

Rådskdirektivet har til formål å gi rettsvirkning til den reviderte rammeavtale om foreldrepermisjon, som ble inngått 18. juni 2009 av de europeiske partene i arbeidslivet (BUSINESSSEUROPE – den europeiske arbeidsgiver- og næringslivsorganisasjon, UEAPME – den europeiske organisasjon for håndverk og små og mellomstore bedrifter, CEEP – den europeiske organisasjon for offentlige tjenesteytere, EFS – den europeiske fagorganisasjon). Denne avtalen avløser partenes tidligere avtale av 14. desember 1995. Direktiv 96/34/EF, som ga den første avtalen rettsvirkning, oppheves dermed.

Den reviderte rammeavtalen utvider arbeidstakerens individuelle rett til foreldrepermisjon fra 3 til 4 måneder og fastsetter at minst én av disse fire månedene ikke kan overføres fra den ene forelderen til den andre. Avtalen innfører en rett for arbeidstaker som gjenopptar arbeidet etter endt permisjon, til å anmode om endrede arbeidstider og/eller –mønstre og en plikt for arbeidsgiver til å vurdere og besvare slike anmodninger under hensyn til både arbeidsgivers og arbeidstakers behov. Videre utvides forbudet mot diskriminering til å gjelde alle former for mindre gunstig behandling på grunnlag av søknad om permisjon eller selve permisjonen, ikke bare oppsigelse/avskjed. Avtalen pålegger også medlemsstatene og/eller de sosiale partene en plikt til å vurdere tiltak rettet mot adoptivforeldres særskilte behov. Det klargjøres videre at rettighetene etter avtalen gjelder for alle arbeidstakere, også for arbeidstakere som er ansatt på deltid, midlertidig eller i et vikarbyrå.

Merknader

Foreldrepermisjonens lengde

Den reviderte avtalen utvider kvinnelige og mannlige arbeidstakeres individuelle rett til foreldrepermisjon fra 3 til 4 måneder. Etter arbeidsmiljøloven § 12-5 første ledd har foreldre rett til permisjon i til sammen 12 måneder. Etter arbeidsmiljøloven § 12-5 annet ledd har hver av foreldrene, i tillegg til permisjon etter første ledd, rett til permisjon i ytterligere 12 måneder for hver fødsel. Norsk rett er dermed i samsvar med direktivets krav når det gjelder permisjonens lengde.

Mødres rett til svangerskaps- og fødselspermisjon er regulert i rådskdirektiv 92/85/EØF om tiltak for å bedre sikkerhet og helseforhold på arbeidsplassen for gravide, kvinner som nylig har født eller som ammer. Det knytter seg usikkerhet til om svangerskaps- og fødselspermisjonen må komme i tillegg til foreldrepermisjonen, dvs. hvorvidt en betalt permisjon som avvikes etter fødselen anses som både barselpermisjon og foreldrepermisjon. Ettersom mødre vil ha rett til to års permisjon etter arbeidsmiljøloven, vil imidlertid norsk rett uansett oppfylle direktivets krav.

Forbud mot overføring av minst 1 måned permisjonstid

Den reviderte avtalen fastsetter at minst én av de fire permisjonsmånedene ikke kan overføres fra den ene forelderen til den andre. Etter arbeidsmiljøloven § 12-5 andre ledd har hver av foreldrene rett til ett år permisjon umiddelbart etter permisjonen etter første ledd. Denne permisjonen kan ikke overføres når foreldrene har felles omsorg for barnet. Norsk regelverk tilfredsstiller således kravet om at minst én av de fire månedene ikke skal kunne overføres. Etter bestemmelsen i § 12-5 tredje ledd har aleneforeldre rett til to års permisjon.

Rett til å be om endret arbeidstid

Avtalens § 6 innfører en rett for arbeidstaker som gjenopptar arbeidet etter endt permisjon, til å anmode om endrede arbeidstider og/ eller –mønstre og en plikt for arbeidsgiver til å vurdere og besvare slike anmodninger under hensyn til både arbeidsgivers og arbeidstakers behov.

I norsk rett er dette ivaretatt gjennom arbeidsmiljøloven § 10-2, annet til fjerde ledd, som innebærer at arbeidstaker kan fritas for nattarbeid og har rett til fleksibel og redusert arbeidstid dersom visse vilkår

er oppfylt (f.eks. at det foreligger helsemessige, sosiale eller andre vektige velferdsgrunner, samt at dette ikke er til vesentlig ulempe for virksomheten).

Utvidelse av forbudet mot diskriminering

Etter rammeavtalen artikkel 5 nr. 4 skal staten sørge for at arbeidstakere er vernet mot mindre gunstig behandling som følge av at de tar (eller søker om) foreldrepermisjon. Dette omfatter ikke bare et vern mot oppsigelse eller en rett til å få tilbake samme eller tilsvarende stilling slik som etter gjeldende direktiv, men også andre former for mindre gunstig behandling som følge av permisjonen. Det kan for eksempel være tale om manglende forfremmelse eller lønnsforhøyelse, eller at arbeidstakeren ikke får meritterende arbeidsoppgaver.

Arbeidsmiljøloven § 15-7 fastsetter at arbeidstaker ikke kan sies opp uten at det er saklig begrunnet i virksomhetens, arbeidsgivers eller arbeidstakers forhold. Oppsigelse som skyldes at arbeidstakeren tar ut foreldrepermisjon vil ikke være saklig. Arbeidstaker som er i permisjon grunnet graviditet og fødsel kan videre heller ikke sies opp med virkning i fraværperioden når arbeidsgiver er klar over at fraværet skyldes disse grunner eller arbeidstaker uten unødig opphold gir beskjed om at dette er grunnen for fraværet, jf. arbeidsmiljøloven § 15-9. Videre har Høyesterett gjennom flere dommer utviklet et ulovfestet saklighetsprinsipp ved utøvelsen av styringsretten, som innebærer at det må foreligge et saklig grunnlag for arbeidsgivers avgjørelse, i den forstand at den ikke må være vilkårlig eller basert på utenforliggende hensyn. Andre former for dårligere behandling på grunn av permisjonen omfattes også av likestillingslovens forbud mot kjønnsdiskriminering, jf. § 3. Dette vernet gjelder både kvinner og menn som tar permisjon. At loven skal forstås slik følger av forarbeidene og av Likestillings- og diskrimineringsombudets praksis. Endringen i rammeavtalens § 5 nr. 4 krever således ikke endringer i norsk rett.

Plikt til å vurdere tiltak for adoptivforeldre

Rammeavtalen § 4 pålegger medlemsstatene og/ eller de sosiale partene en plikt til å vurdere tiltak rettet mot adoptivforeldres særskilte behov.

Arbeidsmiljøloven § 12-3 annet ledd gir den av foreldrene som ikke tar ut foreldrepermisjon rett til 2 ukers omsorgspermisjon i forbindelse med at omsorgen for barnet overtas. Reglene er blant annet begrunnet i at adoptivforeldre ofte overtar omsorgen for barn som har fått en vanskelig start på livet og at det er behov for tid for å etablere et forhold mellom foreldre og barn. Arbeidsmiljøloven § 12-5 fjerde ledd gir adoptivforeldre de samme rettigheter med hensyn til permisjon som biologiske foreldre fra det tidspunktet omsorgen for barnet overtas.

Klargjøring av at bestemmelsene gjelder for alle arbeidstakere

Rammeavtalen § 1 nr. 2 og 3 klargjør at bestemmelsene gjelder for alle arbeidstakere, også dersom arbeidstakeren er ansatt på deltid, midlertidig eller i et vikarbyrå. Permisjonsrettighetene etter arbeidsmiljøloven kapittel 12 gjelder for alle arbeidstakere.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Direktivet forventes ikke å få administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for personbevegelse, arbeidsrett og arbeidsmiljø, der Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Justisdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXI Statistikk

32010 R 0821 Kommisjonsforordning (EU) nr. 821/2010 av 17. september 2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 821/2010 gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk. Formålet med europaparlaments- og rådsforordningen er å opprette en felles ramme for systematisk utarbeiding av fellesskapsstatistikker over informasjonssamfunnet.

Det følger av rammeforordningen at statistikken skal grupperes i moduler og at det foreligger to hovedmoduler;

I. Foretakene og informasjonssamfunnet og II. Privatpersoner, husholdninger og informasjonssamfunnet.

I kommisjonsforordning (EU) nr. 821/2010 angis i vedlegg de ulike emnene og variablene som skal gjelde under de to modulene.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Forordningen har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0822 Kommisjonsforordning (EU) nr. 822/2010 av 17. september 2010 om endring av forordning (EF) nr. 198/2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1552/2005 om statistikk angående yrkesfaglig opplæring i foretak (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Formålet med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1552/2005, innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI om statistikk, er å etablere et felles rammeverk for produksjon av statistikk over yrkesfaglig opplæring i foretak, herunder både innledende opplæring og etterutdanning. Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 198/2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1552/2005 ble det fastlagt hvilke data som skal samles inn om foretak som tilbyr og foretak som ikke tilbyr opplæring til sine ansatte, de ulike formene for opplæring, kravene til utvalg og presisjon, kvalitetskrav og kvalitetsrapportenes struktur.

På bakgrunn av innføringen av en ny statistisk nomenklatur for økonomiske aktiviteter (NACE rev 2) anses det nødvendig å endre kommisjonsforordning nr. 198/2006. Videre er det ansett hensiktsmessig å gjøre endringer i kodingen og kravene til utvalg, presisjon og kvalitet. Det er også gjort til dels betydelige endringer i variabellisten for datainnsamlingen. Dette gjøres i vedleggene til den nye kommisjonsforordningen (EU) nr. 822/2010.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget, blant annet som medlem av Eurostats CVTS4 Task Force. Ansvaret for datarapporteringen vil ligge hos Statistisk sentralbyrå. Rettsakten vil

bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Data fra administrative registre kan ikke oppfylle de krav som forordningen setter. Det må derfor gjennomføres en egen ny datainnsamling. Datainnsamlingen vil i Norge omfatte et bruttoutvalg på 5000 foretak. Hovedinstrument for datafangst vil være webskjema.

Denne undersøkelsen (Opplæring i foretak "Continuing Vocational Training Survey") er kostnadskreven og gjennomføres. I motsetning til foregående runder bidrar EU ikke med finansiering av kommende runde av undersøkelsen. Kostnadene ved undersøkelsen må dermed dekkes på nasjonalt nivå, enten over Statistisk sentralbyrås budsjett, eller ved bidrag fra andre. Konsultasjoner med sentrale nasjonale brukere har imidlertid vist at det er begrenset forventning og faglig interesse knyttet til hva undersøkelsen vil gi av relevante data og ny kunnskap.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0823 Kommisjonsforordning (EU) nr. 823/2010 av 17. september 2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 452/2008 om utarbeiding og utvikling av statistikk over utdanning og livslang læring, når det gjelder statistikk over voksnes deltakelse i livslang læring (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Komisjonsforordning (EU) nr. 823/2010 gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 452/2008 om utarbeiding og utvikling av statistikk over utdanning og livslang læring innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI om statistikk. Formålet med europaparlaments- og rådsforordningen er å sikre utarbeiding og utvikling av sammenlignbar statistikk og indikatorer innenfor områdene utdanning, opplæring og annen livslang læring, ved å etablere et rammeverk for pågående datainnsamlinger, og fremtidige forutsigbare innsamlingsbehov. Rammeforordningen er inndelt i tre delområder: Statistikk om utdanningssystemene, Voksnes deltakelse i livslang læring (Undersøkelse om voksnes læring "Adult Education Survey") og Annen statistikk om utdanningsfeltet som ikke er dekket av de to første områdene. Disse områdene er beskrevet i egne vedlegg når det gjelder formål, omfang, tema som skal dekkes og periodisitet.

Komisjonsforordning (EU) nr. 823/2010 gjelder området voksnes deltakelse i livslang læring. Av forordningen fremkommer at innsamling av data i forbindelse med den første undersøkelsen om voksnes deltakelse i livslang læring (Undersøkelse om voksnes læring "Adult Education Survey") skal finne sted mellom 1. juli 2011 og 30. juni 2012. Referanseperioden er en periode på 12 måneder forut for datainnsamlingsperioden. Det skal samles inn data hvert 5 år. Undersøkelsen skal dekke aldersgruppen 25-64 år. Aldersgruppene 18-24 år og 65-69 år dekkes på frivillig basis. Variablene som skal dekkes av undersøkelsen fremkommer av vedlegg 1 til forordningen.

Merknader

Data som skal rapporteres i henhold til de europeiske kravene til statistikk over utdanningssystemene og annen statistikk om utdanningsfeltet blir samlet inn av Statistisk sentralbyrå med hjemmel i statistikkloven. Statistisk sentralbyrås kilder er dels offentlige administrative registre der slike finnes og de inneholder de nødvendige variablene, dels tilleggsmoduler til eksisterende utvalgsundersøkelser hvor relevant målgruppe er inkludert. Ansvar for datarapporteringen vil ligge hos Statistisk sentralbyrå.

Når det gjelder Undersøkelse om voksnes læring kan ikke administrative registre alene oppfylle de krav som forordningen stiller. Det må derfor gjennomføres en egen ny datainnsamling. Datainnsamlingen vil bli gjennomført som en kombinasjon av besøksintervju (omtrent 50 % av utvalget) og telefonintervju (de resterende 50 % av utvalget), men enkelte spørsmål erstattes av data fra administrative registre der dette er mulig (gjelder utvalgte bakgrunnsspørsmål om individ/husholdning). Bruttoutvalget vil være på 6000 personer i alderen 18-69 år, med en forventet svarprosent på 65.

Totale kostnader for gjennomføring av kommende runde av undersøkelsen er beregnet til kr. 4 215 000,- (ekskl. mva). EU ved Eurostat vil bidra med penger for å dekke deler av kostnadene. Eurostat sitt bidrag antas å bli på inntil 70 prosent av totale kostnader. Resten av kostnadene ved undersøkelsen må dekkes på nasjonalt nivå, enten over Statistisk sentralbyrås ordinære budsjett eller ved bidrag fra andre.

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget i Working Group of Education and Training Statistics og i komiteen for det europeiske statistikkssystem (ESS-komiteen).

Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0860 Kommisjonsforordning (EU) nr. 860/2010 av 10. september 2010 om opprettelse av 2010-utgaven av "Prodcom-listen" over industriprodukter som fastsatt ved rådsforordning (EØF) nr. 3924/91 (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 860/2010 gjennomfører rådsforordning (EØF) nr. 3924/91 om opprettelse av felleskapsundersøkelse om industriproduksjonen innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk. Det følger av rådsforordningen artikkel 2 (6) at det skal utarbeides en produktliste ("Prodcom-listen"). Produktlisten skal være gjeldende for alle medlemsstatene og er nødvendig for å definere datainnsamlingen og for å kunne foreta datasammenligninger mellom landene. Videre er en produktliste nødvendig for å sikre overensstemmelse mellom industristatistikken og utenrikshandelsstatistikken og for å kunne foreta sammenligninger med EUs produktnomenklatur CPA. I vedlegg til kommisjonsforordning 860/2010 fastlegges Prodcom-listen for 2010

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i forarbeidet med forordningen. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven. Forordningen har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 1090 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1090/2010 av 24. november 2010 om endring av direktiv 2009/42/EF om statistiske oppgaver over transport av gods og passasjerer til sjøs (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/42/EF om statistiske oppgaver over transport av gods og passasjerer til sjøs er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk. Formålet med den nye europaparlaments- og rådsforordningen er blant annet å endre dagens direktiv på området varetypestatistikk, slik at innsamlingen av data om varetype i forbindelse med sjøtransportstatistikk gjøres obligatorisk. Innsamling av data etter varetype er allerede obligatorisk for europeisk godstrafikk på vei, jernbanetransport og godstransport på indre vannveier, og det vil følgelig bli enklere å gjøre sammenligninger mellom de ulike transportformene.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Statistisk sentralbyrå lager allerede i dag statistikk over sjøtransport fordelt etter varetype, så forordningen har ingen økonomiske og administrative konsekvenser av betydning. Forordningen vil heller ikke medføre nye oppgaveplikter. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 1114 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1114/2010 av 1. desember 2010 om fastsetjing av nærmere regler for gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til minstestandardar for kvaliteten av vekter i HKPI, og om oppheving av kommisjonsforordning (EF) nr. 2454/97 (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1114/2010 gjennomfører rådsforordning nr. 2494/95 om harmoniserte konsumprisindekser (HKPI) innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk. Formålet med den nye forordningen er å sikre at de harmoniserte konsumprisindeksene utarbeides ved bruk av vekter som er tilstrekkelig pålitelige og relevante til å sikre sammenlignbarhet mellom landene. I den senere tid er det foretatt en del endringer i de harmoniserte konsumprisindeksene, og det er behov for å endre metodene for utarbeidelse av vekter i samsvar med dette. Vektene skal heretter bygge på konsumdata fra nasjonalregnskapet i tillegg til andre relevante kilder for privat konsum.

Samtidig oppheves det tidligere regelverket for kvaliteten av vektingen av HKPI, kommisjonsforordning nr. 2454/97.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget til ny forordning. Rettsakten har medført omlegginger i SSB tilsvarende ca 2,5 årsverk, som er blitt dekket innenfor SSBs ordinære budsjetttramme. Som en konsekvens av reguleringen og omlegging til bruk av nasjonalregnskapet som vektkilde både i KPI og HKPI er den årlige forbruksundersøkelsen lagt ned og denne vil heretter gjennomføres som en større undersøkelse hvert 5. år. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32010 L 0037 Kommisjonsdirektiv 2010/37/EU av 17. juni 2010 om endringer i direktiv 2008/60/EF om spesifikke renhetskriterier for søtstoffer (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer kommisjonsdirektiv 2008/60/EF om spesifikke renhetskriterier for søtstoff til bruk i næringsmidler ved at renhetskriteriene for neotam (E961) blir satt inn rett etter Neohesperidine dihydrochalcone (E 959) i vedlegg I. Kommisjonsdirektiv 2008/60/EF fastsetter renhetskriterier for de søtstoff som er oppført i stofflisten i direktiv 94/35/EF om søtstoff til bruk i næringsmidler. Neotam som søtstoff og smaksforsterker er risikovurdert av European Food Safety Authority (EFSA) og er ansett som trygt i de næringsmidlene og bruksmengder som er forslått. Neotam (E961) ble ved endringsdirektiv 2009/163/EF oppført på positivlisten i direktiv 94/35/EF om søtstoff til bruk i næringsmidler, og det er derfor nødvendig å sette spesifikasjoner for dette tilsetningsstoffet.

Merknader

Implementering av rettsakten i norsk rett medfører behov for endring av forskrift av 21. desember 1993 nr 1378 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0116 Kommisjonsforordning (EU) nr. 116/2010 av 9. februar 2010 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 når det gjelder listen over ernæringspåstander (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegget i forordning (EF) nr. 1924/2006 (påstandsforordningen) ved å innføre fem nye ernæringspåstander.

Dette gjelder følgende påstander:

KILDE TIL OMEGA-3-FETTSYRER En påstand om at et næringsmiddel er kilde til omega-3-fettsyrer, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet inneholder minst 0,3 g alfa-linolenisyre per 100 g og per 100 kcal, eller minst 40 mg eikosapentaensyre og dokosaheksaensyre til sammen per 100 g og per 100 kcal.

HØYT INNHOLD AV OMEGA-3-FETTSYRER En påstand om at et næringsmiddel har et høyt innhold av omega-3-fettsyrer, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet inneholder minst 0,6 g alfa-linolenisyre per 100 g og per 100 kcal, eller minst 80 mg eikosapentaensyre og dokosaheksaensyre til sammen per 100 g og per 100 kcal.

HØYT INNHOLD AV ENUMETTET FETT En påstand om at et næringsmiddel har høyt innhold av enumettet fett, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan

bare framsettes dersom minst 45 % av fettsyrene i produktet kommer fra enumettet fett, under den forutsetning at andelen enumettet fett gir mer enn 20 % av energien i produktet.

HØYT INNHOLD AV FLERUMETTET FETT En påstand om at et næringsmiddel har høyt innhold av flerumettet fett, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom minst 45 % av fettsyrene i produktet kommer fra flerumettet fett, under den forutsetning at andelen flerumettet fett gir mer enn 20 % av energien i produktet.

HØYT INNHOLD AV UMETTET FETT En påstand om at et næringsmiddel har høyt innhold av umettet fett, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom minst 70 % av fettsyrene i produktet kommer fra umettet fett, under den forutsetning at andelen umettet fett gir mer enn 20 % av energien i produktet.

Disse fem ernæringspåstandene kan benyttes dersom de nærmere angitte bruksbetingelsene er oppfylt og de øvrige bestemmelsene i påstandsforordningen er oppfylt.

Merknader

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en endring i § 1 i forskrift 17. februar 2010 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler hvor det fremgår at forordning (EU) nr. 116/2010 endrer forordning (EF) nr. 1924/2006.

Virksomhetene:

Virksomhetene vil måtte forholde seg til de ernæringspåstandene som fremgår av påstandsforordningens vedlegg og de betingelsene som er satt for bruk. Andre ernæringspåstander er ikke tillatt brukt.

Forbrukerne:

Forbrukerne vil måtte forholde seg til at samme påstander om omega-3 kan benyttes på produkter hvor innholdet av omega-3 er svært forskjellig. Bruken av påstander om umettet fett på fiskeprodukter kan gi inntrykk av at produkter som på ulike måter er tilført vegetabilsk olje er gunstigere enn ubearbeidede fiskeprodukter.

Mattilsynet:

Tilsyn med bruken av ernæringspåstander inngår i det ordinære tilsynet. Tillatte påstander og betingelsene for bruk fremgår av påstandsforordningens vedlegg.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel

32010 R 0459 Kommisjonsforordning (EU) nr. 459/2010 av 27. mai 2010 om endring av vedlegg II, III og IV til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimumsgrenseverdier for enkelte plantevernmidler i eller på visse produkter (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer enkelte av grenseverdiene for stoffene aminopyralid, azoksystrobin, boskalid, buprofesin, klorantraniliprol, cyprodinil, defenokonazol, flusilazol, fosetyl, imidakloporid, mandipropamid, metazaklor, protiokonazol, spinetoram, spirotetramat, svovel cypermetrin, indoksakarb, isoksafutol, etefon, fenitrotion, lambda-cyhalotrin, metomyl, profenofos, pyroklostrobin, tiakloporid, triadimefon, triadimenol, trifloksystrobin og tebukonazol. Bakgrunnen for endringene er dels at det er søkt om nye bruksområder for stoffene, dels at det er søkt om importtoleranser. For noen av stoffene er det satt Codexverdier og disse inkluderes såfremt de er funnet sikre for forbrukerne. Når det gjelder svovel, er det vurdert til å være så lite toksisk at det kan føres opp på vedlegg IV (stoff som ikke trenger grenseverdier) og de eksisterende grenseverdiene slettes.

Grenseverdiene er vurdert av EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) og funnet trygge for forbrukerne både på kort og lang sikt.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôr.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0600 Kommisjonsforordning (EU) nr. 600/2010 av 8. juli 2010 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder tillegg og endringer relatert til eksempler på beslektede eller andre produkter som samme grenseverdi gjelder for (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg I til forordning 396/2005 som er listen over produkter det skal settes grenseverdier for. Endringene er gjort fordi nye typer frukt, grønnsaker og kornsorter har blitt tilgjengelig i medlemsstatene. I kolonnen "eksempler på beslektede eller andre kulturer som samme grenseverdi skal gjelde for" inkluderes følgende varianter: mineola, slåpetorn, bjørnebær, nektarbringeber, physalis, limekvat, mangostan, dragefrukt (rød pitaya), jordmandel (chufa) stikkelsbærkiwi (kiwibær), løpstikke, angelikarot, gentianarot, tretomat, gojibær, bukketorn (wolfberry), choi sum, portugisisk grønnkål, portugisisk kål, erte- og reddikblad, amarantspinat og frø, agretti, frø av andre frukter i gresskarfamilien enn gresskar, quinoa, hyllblomster, ginkgoblod, spiselige blomster, mynte og vilt.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôr.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0765 Kommisjonsforordning (EU) nr. 765/2010 av 25. august 2010 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimumsgrenseverdier for rester av klorotalonil, klotianidin, difenokonazol, fenheksamid, flubendiamid, nikotin, spirotramat, tiakloporid og tiaometoksam i eller på visse produkter (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer enkelte av maksimumsgrenseverdiene for rester av stoffene klorotalonil, klotianidin, difenokonazol, fenheksamid, flubendiamid, nikotin, spirotramat, tiakloporid og tiaometoksam i eller på visse produkter. Når det gjelder nikotin, er grunnen til endringen at det er funnet konsentrasjoner i vill sopp som overskrider gjeldende grenseverdi på 0,01 mg/kg (deteksjonsgrensa). For de andre stoffene er det søknader om endret bruk som er årsaken til at grenseverdiene må endres. Grenseverdiene er vurdert av EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) og funnet trygge for forbrukerne både på kort og lang sikt. Når det gjelder nikotin, er det knyttet en del usikkerhet til vurderingen da den er basert på overvåkningsdata og mengden som forekommer i soppen varierer. Grenseverdien for nikotin er derfor midlertidig, og skal tas opp til revurdering innen 2 år når nye data og opplysninger er tilgjengelige.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-JUSTISDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel I Innlandstransport

32010 L 0061 Kommisjonsdirektiv 2010/61/EU av 2. september 2010 om første tilpasning av vedleggene til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/68/EF om innlands transport av farlig gods til den vitenskapelige og tekniske utvikling (vedlegg XIII kap I JD gr2)

Sammendrag av innhold

Vedlegg I, del I.1, vedlegg II, del II.1, og vedlegg III, del III.1, til direktiv 2008/68/EF omhandler bestemmelsene i de internasjonale avtaler om innenlands transport av farlig gods på vei og jernbane som definert i direktivets artikkel 2. Bestemmelsene i disse internasjonale avtalene ajourføres annethvert år. Som en følge av dette får det reviderte regelverket anvendelse fra 1. januar 2011, med en overgangsperiode frem til 30. juni 2011.

I vedlegg I, del I.1, vedlegg II, del II.1, og vedlegg III, del III.1, til direktiv 2008/68/EF gjøres det derfor en henvisning til dette nye reviderte regelverket - ADR/RID 2011.

Merknader

Norge har tiltrådt Den europeiske avtalen om internasjonal vegtransport av farlig gods (ADR). Artikkel 3 i denne avtalen gjør vedleggene A og B automatisk til en del av avtalen. Konvensjonen om internasjonal transport med jernbane (COTIF), som Norge har tiltrådt i 1985 ved medlemskapet i Intergovernmental Organization for International Carriage by Rail (OTIF), gjør tilsvarende i artikkel 6 § 2, vedlegg C til avtalen, det internasjonale reglement for transport av farlig gods på jernbane (RID), til en del av avtalen. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/68/EF av 24. september 2008 om innenlands transport av farlig gods, innlemmet i EØS-avtalen 25. september 2009, inntar ADR og COTIF i fellesskapsretten. ADR vedlegg A og B og RID er gjennomført i forskrift 1. april 2009 nr. 384 om landtransport av farlig gods, jf. dennes § 2, og fremkommer som vedlegg til forskriften. Disse vedleggene må endres annethvert år i tråd med endringene i ADR/RID.

Vedlegg til landtransportforskriften ADR/RID er endret pr. 1. januar 2011 i tråd med revisjonen av de nevnte internasjonale avtalene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-KULTURDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XVII Opphavsrett

32009 L 0024 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/24/EF av 23. april 2009 om rettslig beskyttelse av dataprogrammer (kodifisering) (vedlegg XVII KUD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen arbeider for kodifisering av regelverk som har blitt endret mange ganger. En kodifisering samler og innarbeider tidligere rettsakter i en ny rettsakt. Kodifisering er en teknisk øvelse som ikke endrer det substansielle innholdet i regelverket. Det foretas kun formelle endringer som er nødvendig av hensyn til selve kodifiseringen. Formålet med en slik kodifisering er å unngå et svært fragmentert regelverk fordelt på for eksempel et opprinnelig direktiv og mange endringsdirektiv.

Direktiv 91/250/EF om rettslig beskyttelse av edb-programmer er endret flere ganger. For å gjøre direktivet med tilhørende endringsdirektiver mer oversiktlig, har EU gjennom direktiv 2009/24/EF kodifisert det tidligere direktivet. Samtidig oppheves det tidligere direktivet. Direktivet regulerer opphavsrettslige beføyelser over datamaskinprogram.

Merknader

Direktiv 91/250/EF er implementert i norsk rett i lov 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v. (åndsverkloven) §§ 39g, 39h og 39i. Kodifiseringsdirektivet inneholder ingen realitetsendringer. Det er ikke behov for endringer i norsk rett som følge av det nye direktivet. Rettsakten medfører ingen endrede administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for immaterialrett, der Kulturdepartementet, Justisdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Patentstyret, Kunnskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel III Plantesanitære forhold

32010 D 0377 Kommisjonsvedtak 2010/377/EU av 7. juli 2010 om fritak for Estland fra visse forpliktelser til å gjennomføre rådsdirektiv 66/402/EØF og direktiv 2002/57/EF når det gjelder *Avena strigosa* Schreb., *Brassica nigra* (L.) Koch og *Helianthus annuus* L. (vedlegg I kap III LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten retter seg bare mot Estland. Rettsakten fastsetter at Estland fritas fra forpliktelsen til å gjennomføre alle bestemmelser i rådsdirektiv 66/402/EØF om omsetning av såvare av korn når det gjelder busthavre (*Avena Strigosa* Schreb.) og bestemmelsene i rådsdirektiv 2002/57/EF når det gjelder svartsennep (*Brassica nigra* (L.) Koch og solsikke (*Helianthus annuus* L.). Unntatt er bestemmelsene om at omsetning av slik vare ikke pålegges andre handelsrestriksjoner enn det som fremgår av direktivene.

Rettsakten er fastsatt i henhold til en generell bestemmelse i direktiv 66/402/EØF og direktiv 2002/57/EF om muligheten for slike unntak. Rådsdirektivene som ligger til grunn for vedtaket gjelder såvare av korn og såvare av olje- og fibervekster. Av ulike årsaker, oftest av klimatiske hensyn, er det ikke aktuelt å dyrke alle artene omfattet av direktivene i alle medlemsstatene. Det er derfor også lite aktuelt å produsere såvare. Det er naturlig og hensiktsmessig at det finnes en ordning som gjør det mulig ikke å gjennomføre felles EU-bestemmelser i et land der en art ikke dyrkes eller at dyrkingen er av ubetydelig økonomisk omfang.

Merknader

Aktuelt regelverk er forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer. Rettsakten medfører ikke behov for endring i regelverk. Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge, og den får dermed heller ingen administrative eller økonomiske konsekvenser her i landet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 L 0046 Kommisjonsdirektiv 2010/46/EU av 2. juli 2010 om endring av direktivene 2003/90/EF og 2003/91/EF om gjennomføringsbestemmelser til artikkel 7 i henholdsvis rådsdirektiv 2002/53/EF og 2002/55/EF med hensyn til kjennetegn som prøvingen minst skal omfatte, og minstekrav til prøving av sorter av arter av jordbruksvekster og grønnsaker (vedlegg I kap III LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en endring av kommisjonsdirektivene 2003/90/EF og 2003/91/EF om sortskjennetegn og bruk av disse ved DUS-testing (nyhetsprøving) av nye plantesorter av henholdsvis jordbruksvekster og grønnsaker. DUS-testing av en sort foregår i samsvar med egne retningslinjer for bruk av sortskjennetegn. EUs organ for planteforedlerrett (CPVO) utarbeider slike retningslinjer for stadig flere arter. For at disse retningslinjene skal ha gyldighet i forbindelse med DUS-testing og sortslisteopptak i de enkelte medlemsland, må dette fastsettes særskilt gjennom et kommisjonsdirektiv. For de arter der CPVO ikke har fastsatt slike retningslinjer, skal det benyttes tilsvarende retningslinjer utarbeidet av den internasjonale union for beskyttelse av nye plantesorter (UPOV). Hvilke arter der DUS-testingen

skal foregå enten etter EUs eller etter UPOVs retningslinjer, framgår av vedlegg til rettsaktene. For arter utover de som EU og UPOV har retningslinjer for, gjelder nasjonale bestemmelser. De faktiske endringene i dette direktivet i forhold til 2003/90/EF og 2003/91/EF gjelder endring av hvilke arter som står oppført i hvilket vedlegg. Dette gir da oversikt over hvilke arter som skal DUS-testes etter retningslinjer utarbeidet av henholdsvis CPVO eller UPOV. I tillegg er enkelte retningslinjer blitt endret i løpet av 2009 eller 2010 slik at det må vises til en annen versjon av retningslinjene enn tidligere.

Merknader

Relevant regelverk i Norge er forskrift 1. oktober 1999 nr. 1069 om prøving og godkjenning av plantesorter. Nyhetsprøving i Norge utføres av Mattilsynet, som for tiden gjennomfører nyhetsprøving kun for hvete, bygg og havre og følger da respektive retningslinjer fra CPVO/UPOV. For øvrige arter av jordbruksvekster og alle grønnsaksartene kjøpes nyhetsprøving av nye sorter fra andre land som da utfører disse også etter aktuelle retningslinjer fra CPVO/UPOV. Av konkrete endringer i denne aktuelle rettsakten kan nevnes mindre justeringer av CPVO-retningslinjene for henholdsvis hvete og bygg. Gjennomføringen av norske DUS-tester for disse to artene, må derfor også tilpasses de nye retningslinjene. De øvrige endringene gjelder arter som ikke nyhetsprøves i Norge, og som dermed er helt uten betydning for oss. Høring hos næringen har vært ansett som overflødig da endringene for bygg og hvete er uten allmenn, praktisk interesse, og de øvrige endringer gjelder arter som ikke testes i Norge. Utover den første detaljerte gjennomgangen av og tilpasningen av DUS-testen til de justerte retningslinjene, får rettsakten ingen administrative eller økonomiske konsekvenser. Endringene i rettsakten medfører kun behov for marginale justeringer i interne prosedyrer i Mattilsynet, og det er ikke behov for endring i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32010 R 0298 Kommisjonsforordning (EU) nr. 298/2010 av 9. april 2010 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 1451/2007 om forlengelse av unntak fra forbud mot å bringe biocidprodukter i omsetning (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Biociddirektiv 98/8/EF regulerer markedsadgangen til biocidprodukter og deres aktive stoffer. Bestemmelser i direktivet innebærer at det er kun aktive stoffer som er ført opp på direktivets vedlegg I, IA eller IB som kan godkjennes til å slippes på markedet i EU/EØS-området.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1451/2007 om andre fase av det 10-årige arbeidsprogrammet etablerer i henhold til artikkel 16(2) i direktiv 98/8/EF en liste over aktive stoffer som skal vurderes for eventuell inkludering på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF. Vedlegg II inneholder en uttømmende liste over de aktive stoffer som skal vurderes som et ledd i vurderingsprogrammet for systematisk vurdering av de aktive stoffene som allerede er på markedet, og videre forby omsetning av biocidprodukter som inneholder aktive stoffer som ikke er oppført i nevnte vedlegg eller vedlegg I eller IA til direktiv 98/8/EF biociddirektivet.

Forordning (EF) nr. 1451/2007 gir imidlertid Kommisjonen anledning til å gi unntak fra forbudet dersom en medlemsstat finner at et aktivt stoff er av avgjørende betydning for helse, sikkerhet eller beskyttelse av kulturarv, og hvor det ikke finnes tekniske og økonomisk tilfredsstillende alternativer som er miljø- og helsemessig akseptable (artikkel 5). Kommisjonsforordning (EF) nr. 1451/2007 gir også medlemsstatene mulighet til å gi unntak fra forbudet mot aktive stoffer som utelukkende består av næringsmidler og fôr, som forutsettes anvendt som repellenter eller lokkestoffer i produkttype 19 (artikkel 6). Kommisjonsforordning (EU) nr. 298/2010 forlenger unntaksdatoen for unntakene nevnt over (artikkel 5 og artikkel 6) i forordning (EF) nr. 1451/2007 fra 14. mai 2010 til 14. mai 2014.

Merknader

Biociddirektivet 98/8/EF, med senere endringer, er gjennomført i norsk rett ved forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften). Biociddirektivet 98/8/EF er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a. Ved gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 298/2010 tas tilsvarende unntaksdato (14. mai 2014) inn i norsk regelverk. Norge deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri. Gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 298/2010 anses ikke å ville få noen store konsekvenser for norsk industri. Ved gjennomføring av forordningen vil den nevnte fristen bli utsatt i hele EU/EØS-området og dermed likestilles norsk industri med europeiske industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 L 0050 Kommisjonsdirektiv 2010/50/EU av 10. august 2010 om endring av europaparlaments og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av dazomet som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF (biociddirektivet) innførte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 etableres det en liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering i vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Gjennom kommisjonsdirektiv 2010/50/EU godkjennes stoffet dazomet til bruk i trebeskyttelsesmidler og føres opp som et aktivt stoff i vedlegg I til biociddirektivet (direktiv 98/8/EF). Imidlertid knyttes det strenge betingelser til godkjenning.

Når medlemsstatene behandler søknader (i henhold til artikkel 5 og vedlegg VI) om godkjenning av et produkt, skal de legge særlig vekt på de befolkningsgrupper som ikke er omfattet av risikovurderingen på fellesskapsnivå og som kan utsettes for produktet. Videre skal det også legges vekt på bruks- og eksponeringsscenarioer som ikke er blitt representativt behandlet i risikovurderingen på fellesskapsnivå. Især skal medlemsstatene, når det er relevant, vurdere all annen bruk enn bruk av fagfolk utendørs til behandling av angrepne tremaster ved innføring av granulat.

Medlemsstatene skal sikre at godkjenning gis med følgende betingelser:

Ved bruk av produktet, som er godkjent til industriell bruk og/eller bruk av fagfolk, må det benyttes verneutstyr, med mindre det i søknaden fremgår at risikoen i forbindelse med industriell bruk og/eller bruk av fagfolk kan reduseres til et akseptabelt nivå på andre måter.

Merknader

Biociddirektivet (direktiv 98/8/EF) - med senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Biociddirektivet er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2010/50/EU inkluderes stoffet dazomet i vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen trebeskyttelsesmidler. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder dette stoffet. Bruk er vurdert i forhold til risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av det aktuelle stoffet, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Videre blir det et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med eventuelle søknader om å bruke det aktuelle stoffet i trebeskyttelsesmidler.

Gjennomføring av direktiv 2010/50/EU vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7, dvs. aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble grundig konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Høringsdokumenter til endringsforslag legges ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no.

Norge ved Klima- og forurensningsdirektoratet deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og

kirke departementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 L 0051 Kommisjonsdirektiv 2010/51/EU av 11. august 2010 om endring av europaparlaments og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av N,N-diethyl-m-toluamid som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF (biociddirektivet) innførte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 etableres det en liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering i vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Gjennom kommisjonsdirektiv 2010/51/EU godkjennes stoffet N,N-diethyl-m-toluamid (DEET) til bruk i repellenter og lokkestoff (produkttype 19) og føres opp som et aktivt stoff i vedlegg I til biociddirektivet (direktiv 98/8/EF). Imidlertid knyttes det strenge betingelser til godkjenning som kun kan gis med følgende betingelser:

Primær eksponering av mennesker skal begrenses mest mulig ved å vurdere og treffe hensiktsmessige risikobegrensede tiltak, herunder eventuelle anvisninger om påføringsmengde og påføringshyppighet ved bruk av produktet på huden hos mennesker.

For produkter som er beregnet til bruk på menneskers hud, hår eller bekledning, skal det fremgå av merkingen at produktet kun bør benyttes i begrenset omfang på barn fra 2 til 12 år og ikke på barn under 2 år.

Videre skal produktene inneholde midler som virker avskrekkende mot inntak.

Merknader

Gjennom bestemmelser i direktiv 2010/51/EU inkluderes stoffet DEET i vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen repellenter og lokkestoff. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder dette stoffet. Bruk er vurdert i forhold til risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av det aktuelle stoffet, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Videre blir det et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med eventuelle søknader om å bruke det aktuelle stoffet i repellenter.

Gjennomføring av direktiv 2010/51/EU vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7, dvs. aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble grundig konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Senere endringsforskrifter som gjerne omfatter flere forordninger, mange direktiver og beslutninger (både direktiver og beslutninger om inkludering og ikke-inkludering av stoffer i vedlegg I, IA eller IB) var på høring/publisert og konsekvensvurdert. Dokumentene legges ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no. Tilsvarende prosess vil følges i forbindelse med gjennomføring av nye rettsakter på området.

Norge ved Klima- og forurensningsdirektoratet deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 L 0071 Kommisjonsdirektiv 2010/71/EU av 4. november 2010 om endring av europaparlaments og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av metofluthrin som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Gjennom biociddirektivet - 98/8/EF - ble det innført regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for innføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på grundige og omfattende vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 er det etablert liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering i vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Gjennom kommisjonsdirektiv 2010/71/EU godkjennes stoffet metofluthrin til bruk i produktgruppe 18 som omfatter insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre ledddyr. Stoffet metofluthrin føres opp i vedlegg I til biociddirektivet (98/8/EF). Det knyttes imidlertid strenge betingelser til godkjenning.

Når medlemsstatene behandler søknader (i henhold til artikkel 5 og vedlegg VI) om godkjenning av et produkt skal de legge særlig vekt på de befolkningsgrupper som ikke er omfattet av risikovurderingen på fellesskapsnivå og som kan utsettes for produktet. Videre skal det også legges vekt på bruks- og eksponeringsscenarioer som ikke er blitt representativt behandlet i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Merknader

Biociddirektivet (direktiv 98/8/EF) - med senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Biociddirektivet 98/8/EF er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a. Gjennom bestemmelser i direktiv 2010/71/EU inkluderes stoffet metofluthrin i vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen 18 som omfatter insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre ledddyr. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av biocidprodukter som inneholder stoffet metofluthrin. Bruk er vurdert i forhold til risiko for helse og miljø. Dette innebærer en kontrollert bruk av det aktuelle stoffet, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Det blir også et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke det aktuelle stoffet i insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre ledddyr.

Gjennomføring av direktiv 2010/71/EU vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7, dvs. aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble grundig konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Høringsdokumenter for forslag til endringsforskrifter legges ut/publiseres på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no. Gjennomføring av rettsakten vurderes å ikke medføre betydelige økonomiske og/eller administrative konsekvenser. Norge ved Klima- og forurensningsdirektoratet deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 L 0072 Kommisjonsdirektiv 2010/72/EU av 4. november 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av spinosad som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Gjennom biociddirektivet - 98/8/EF - ble det innført regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for innføring av regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av aktive stoffer og produkter, som er basert på grundige og omfattende vurderinger, bidrar til økt beskyttelse av miljø og helse. Ved forordning (EF) nr. 1451/2007 er det etablert en liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering i vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Gjennom kommisjonsdirektiv 2010/72/EU godkjennes stoffet spinosad til bruk i produkter i produktgruppe 18 som omfatter insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre leddyr. Stoffet spinosad inkluderes dermed i vedlegg I til direktiv 98/8/EF. Det er imidlertid knyttet strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder spinosad.

Når medlemsstatene vurderer søknader (i henhold til artikkel 5 og vedlegg VI) om godkjenning av et produkt skal de legge særlig vekt på de deler av miljøet og befolkningen som ikke er omfattet av risikovurderingen på fellesskapsnivå, og som kan utsettes for produktet. Videre skal det legges vekt på de bruks- og eksponeringsscenarioer som ikke er blitt representativt behandlet i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Medlemsstatene skal sikre at godkjennelser gis med følgende betingelser:

- Produkter godkjent til sprøyting av profesjonelle brukere må kun benyttes med bruk av personlig verneutstyr med mindre eksponeringen kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte.
- For produkter som inneholder spinosad og som kan etterlate restkonsentrasjoner i næringsmidler, skal medlemsstatene undersøke om det er behov for å fastsette nye og/eller endre eksisterende maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 og/eller forordning (EF) nr. 396/2005. Det skal videre sikres at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides.

Merknader

Biociddirektivet (98/8/EF) og senere endringer er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Biocidforskriften ble sist endret 8. oktober 2010 for å gjennomføre flere nye rettsakter på området. Direktiv 98/8/EF er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Gjennom kommisjonsdirektiv 2010/72/EF inkluderes det aktive stoffet spinosad i vedlegg I til direktiv 98/8/EF. Spinosad kan dermed benyttes i produkter i produktgruppe 18 som omfatter insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre leddyr. Godkjenning av produkter som inneholder spinosad er imidlertid omfattet av strenge og spesifikke betingelser.

Bruk er vurdert i forhold risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av det aktuelle stoffet, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Det blir også et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med eventuelle søknader om å bruke det aktuelle stoffet i insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre leddyr.

Gjennomføring av direktiv 2010/72/EU vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7, dvs. aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av direktiv 98/8/EF i norsk rett ble grundig konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Gjennomføring av rettsakten vurderes å ikke medføre betydelige økonomiske og/eller administrative konsekvenser.

Høringsdokumenter for forslag til endringsforskrifter legges ut/publiseres på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no.

Norge ved Klima- og forurensningsdirektoratet deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av regelverket for biocider og biocidprodukter ved deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel V Avfall

32010 D 0115 Kommisjonsbeslutning 2010/115/EU av 23. februar 2010 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøyer (vedlegg XX kap V MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2000/53/EF forbyr bruken av visse tungmetaller i materialer og komponenter i kjøretøyer i salg etter 1. juli 2003. Unntak følger av direktivets vedlegg II. Det følger av direktivets artikkel 4(2)(a) at vedlegget skal endres i tråd med den vitenskapelige og tekniske utviklingen på området. Kommisjonsbeslutning 2008/689/EF ga to unntak for enkelte typer kretskort, og det fremgår av beslutningen at vurderingen skulle revideres i 2009. Kommisjonsbeslutning 2010/115/EU presiserer den foregående beslutningen ved at de to unntakene deles i ti ulike unntak hvorav fem videreføres med en tidsbegrensning som fremgår av vedlegget til beslutningen og de øvrige fem videreføres uten tidsbegrensning, men med krav om fornyet vurdering i 2014.

Kommisjonsbeslutningen endrer vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF og gir nye grenseverdier for innhold av farlig stoffer i komponenter som er unntatt fra forbudet i artikkel 4(2)a.

Merknader

Beslutningen vil medføre minimale endringer i produktforskriftens vedlegg III Materialer og komponenter unntatt fra forbudet i § 3-15. Endringen anses ikke å ha administrative, økonomiske eller miljømessige konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32010 D 0226 Kommisjonsbeslutning 2010/226/EU av 20. april 2010 om ny undersøkelse av begrensningen for kortkjedede klorerte parafiner (SCCP) oppført i vedlegg XVII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 - REACH (vedlegg II kap XV MD gr3)

Sammendrag av innhold

Nederland foreslo i brev av 4. juni 2009 at restriksjonene vedrørende kortkjedede klorparafiner (SCCP) som er anført i punkt 42 i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH, skal undersøkes på nytt. Nederland anfører at disse stoffene innebærer en risiko for miljøet, særlig når de inngår i varer, som for eksempel gummivarer, byggematerialer (fugemasse), tekstiler og varer som er behandlet med maling eller belegg, på grunn av fordampning, lekkasje og erosjon i løpet disse varenes livssyklus.

I det siste tillegget til EUs risikovurderingsrapport som ble utarbeidet i henhold til rådsforordning (EØF) nr. 793/93 konkluderes det med at SCCP oppfyller kriteriene for et persistent, bioakkumulerende og toksisk (PBT) stoff, og ytterligere miljørisiko forbundet med baksidbehandling av tekstiler og blanding/forarbeiding av gummi. På grunn av PBT-egenskapene ble SCCP identifisert som "substances of very high concern" (SVHC) og inkludert på kandidatlisten i samsvar med artikkel 59 i forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH.

Ved kommisjonsbeslutning 2007/395/EF fikk Nederland videreføre sine nasjonale bestemmelser for SCCP der hvor de var strengere enn reguleringene av SCCP i direktiv 76/769/EØF. SCCP er foreslått inkludert i POPs-protokollen under LRTAP (Long-range transboundary air pollution/UNECE) så vel som i Stockholmkonvensjonen for POPs (persistente organiske miljøgifter). Siden SCCP foreløpig ikke er inkludert i disse, er det passende å initiere en reeksaminasjon av restriksjonene for SCCP i forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH. I henhold til artikkel 64(9) i forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH skal Nederland utarbeide et vedlegg XV-dossier for SCCP.

Ved kommisjonsbeslutning 2010/226/EU er det vedtatt at restriksjonene i tilknytning til SCCP i punkt 42 i vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH skal reeksamineres i samsvar med prosedyrene i artikkel 69 i REACH-forordningen.

Merknader

Forordning (EF) nr. 1907/2006 er hjemlet i artikkel 95 i EF-traktaten. REACH er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften). SCCP er regulert gjennom bestemmelser i den norske produktforskriften. Denne kommisjonsbeslutningen vil ikke medføre behov for endringer i de eksisterende bestemmelsene i produktforskriften.

Det er positivt at restriksjonene av SCCP skal vurderes på nytt med sikte på en strengere og forbedret regulering av SCCP. Norge deltar aktivt i arbeidet i tilknytning til REACH-regelverket og er i kontakt med berørte parter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet

og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel III Luft

32009 D 0450 Kommisjonsvedtak 2009/450/EF av 8. juni 2009 om nærmere fortolkning av de former for luftfartsvirksomhet som er oppført i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF (vedlegg XX kap III MD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten utdypet de luftfartsrelaterte punktene i vedlegg I til direktiv 2003/87/EF (kvotedirektivet). Rettsakten definerer luftfartsaktiviteter og utdypet hvordan unntakene i vedlegg I skal tolkes.

Merknader

Rettsakten vil ikke kreve gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32010 D 0409 Kommisjonsavgjerd 2010/409/EU av 19. juli 2010 om felles tryggleiksmål som nemnt i artikkel 7 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/49/EF (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

I henhold til direktiv 2004/49/EF (jernbanesikkerhetsdirektivet) artikkel 7 skal det gradvis innføres felles sikkerhetsmål i Europa. Felles sikkerhetsmål er definert som sikkerhetsmål som i det minste må oppnås: a) av de forskjellige delene av jernbanesystemet (f.eks. jernbanesystemet for konvensjonelle tog, jernbanesystemet for høyhastighetstog, lange jernbanetunneler eller linjer som brukes bare til godstransport) og, b) av systemet som helhet, uttrykt som risikoakseptkriterier, jf. jernbanesikkerhetsdirektivet artikkel 3 bokstav e. Formålet med å innføre felles sikkerhetsmål er å sikre at et høyt sikkerhetsnivå opprettholdes og at nivået forbedres når dette er nødvendig og praktisk mulig. Kommisjonsvedtak 2010/409/EU fastsetter de nasjonale referanseverdiene for hver enkelt medlemsstat, jf. vedleggets punkt 1. Det første sett av de felles sikkerhetsmål er utledet fra disse nasjonale referanseverdiene, jf. vedleggets punkt 2.

Det er utarbeidet felles sikkerhetsmål for følgende seks jernbanerisikokategorier: risiko for passasjerer, risiko for personale, risiko for brukere av planoverganger, risiko for tredjeperson, risiko for uvedkommende personer som befinner seg ulovlig på jernbaneanlegg og risiko for samfunnet som helhet. Av kommisjonsvedtaket fremgår det at det første sett av felles sikkerhetsmål skal betraktes som første skritt i en prosess mot å innføre et harmonisert og åpent rammeverk for en effektiv overvåking og beskyttelse av sikkerhetsnivået for jernbanesystemet i EU. Det første settet av felles sikkerhetsmål er utarbeidet på grunnlag av en gjennomgang av de eksisterende mål og sikkerhetsnivåer i medlemsstatene i henhold til metoden fastsatt i kommisjonsvedtak 2009/460/EF vedleggets punkt 2, som er implementert i norsk rett.

Merknader

Kommisjonsvedtak 2009/460/EF om innføring av felles sikkerhetsmetode for vurdering av sikkerhetsmål er tatt inn i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 29. januar 2010 nr. 72 om gjennomføring av vedtak 2009/460/EF om innføring av felles sikkerhetsmetode for vurdering av sikkerhetsmål (forskrift om felles sikkerhetsmetode for vurdering av sikkerhetsmål). Det europeiske jernbanebyrået, ERA, har fastsatt de norske nasjonale referanseverdier etter metoden som er beskrevet i kommisjonsvedtak 2009/460/EF for de seks ovennevnte jernbanerisikokategoriene.

De nasjonale referanseverdiene for Norge er:

NRV 1: Risiko for passasjerer 1.1: $4,91 \times 10^{-9}$ 1.2: $0,0573 \times 10^{-9}$

NRV 2: Risiko for personale $0,478 \times 10^{-9}$

NRV 3: Risiko for brukere av planoverganger 21×10^{-9}

NRV 4: Risiko for tredjeperson $3,24 \times 10^{-9}$

NRV 5: Risiko for uvedkommende personer som befinner seg ulovlig på jernbaneanlegg $22,6 \times 10^{-9}$

NRV 6: Risiko for samfunnet som helhet $55,2 \times 10^{-9}$.

Norge vil ikke ha problemer med å nå det første settet av felles sikkerhetsmål med dagens nasjonale referanseverdier. På bakgrunn av dette anser Jernbanetilsynet at innføringen av vedtak 2010/409/EU om felles sikkerhetsmål ikke vil ha økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge. Vedtaket vil bli gjennomført ved forskriftsendring.

Dette vedtaket retter seg mot medlemsstaten og det vil ikke påvirke jernbanevirksomhetene som allerede har en plikt til å innrapportere de nødvendige opplysningene. Jernbanetilsynet har derfor funnet det unødvendig å sende kommisjonsvedtaket ut på høring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel VI Sivil luftfart

32010 R 1071 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1071/2010 av 22. november 2010 om endring av forordning (EF) nr. 474/2006 om opprettelse av fellesskapslisten omhandlet i kapittel II i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 om opprettelsen av en fellesskapsliste over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet og plikten luftfartsselskapet har til å gi passasjerer informasjon om identiteten til utførende luftfartsselskap, inneholder de grunnleggende regler om opprettelsen av fellesskapslisten, herunder hvordan denne skal ajourføres, hvilke midlertidige tiltak medlemsstatene kan ta og når ekstraordinære tiltak kan benyttes. Forordningen gir også regler om hvordan passasjerer skal informeres om identiteten til det utførende luftfartsselskapet. Kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2006 gir utfyllende regler til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005, kapittel II. Kommisjonsforordningen angir prosedyrer for hvordan oppdatering av listen skal skje. Videre beskrives hvordan de involverte myndigheter for selskapet skal involveres i prosessen, hvordan operatøren har rett til å forsvare seg og hvordan medlemsstatene skal notisere Kommisjonen ved innføringen av et driftsforbud.

Kommisjonsforordningen (EF) nr. 474/2006 inneholder den første listen over selskaper med driftsforbud og er på samme måte som forordning (EF) nr. 473/2006 hjemlet i forordning (EF) nr. 2111/2005. Forordning (EF) nr. 474/2006 er senere endret (oppdatert) gjennom følgende kommisjonsforordninger: 910/2006, 1543/2006, 235/2007, 787/2007, 1043/2007, 1400/2007, 331/2008, 715/2008, 1131/2008, 298/2009, 619/2009, 1144/2009, 273/2010, 590/2010, 791/2010, 1071/2010.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1071/2010 er den sekstende oppdatering av listen og oppdateringen har skjedd etter de ordinære prosedyrer beskrevet i hovedforordning 2111/2005 og gjennomføringsforordning 473/2006. Forordningen består av to vedlegg: vedlegg A gir en oversikt over flyselskaper som gis et totalforbud mot å benytte medlemslandenes luftrom og flyplasser. Vedlegg B gir en oversikt over selskaper som med gitte restriksjoner kan benytte luftrom og flyplasser i medlemslandene. Den siste oppdateringen ble besluttet av Air Safety Committee (ASC) i møte den 9. til 11. november 2010. Det ble for det første besluttet at alle flyselskap sertifisert i Afghanistan, inkludert Kam Air skal tas inn i listens vedlegg A. Når det gjelder Kasakhstan er følgende flyselskap tatt ut av vedlegg A fordi de ikke lenger utfører kommersiell luftfart: Aeroprakt KZ, Berkut ZK IJT Aviation, Navigator Fenix Salem Sky Service, Tyan Shan Flight Center. Videre ble alle flyselskaper sertifisert i Mauritania ført inn i vedlegg A. Fra Kirgisistan ble selskapet CAAS ført opp på vedlegg A. Fra Gabon ble Afric Aviation innført på vedlegg A. Når det gjelder selskap fra Russland ble det besluttet at man skulle fortsette det tette samarbeide man har med Russland og at ingen av deres fartøyer skulle føres opp på listen i denne omgang.

Merknader

Rettsaktene omtalt ovenfor er innarbeidet i norsk rett på grunnlag av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2007. Det følger av EØS-komiteens beslutning nr.145/2007 at Norge er forpliktet til å innta endringer i forordning 474/2006 i norsk rett samtidig med Fellesskapet. Forordning 1071/2010 inneholder ingen endringer som gjør det aktuelt å benytte reservasjonsbestemmelsen i punkt (b) i

tilpasningsteksten for forordningen 2111/2005. Forordning 1071/2010 er gjennomført i nasjonal rett ved forskrift om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskap som skal utføre en flyreise.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0962 Kommisjonsforordning (EU) nr. 962/2010 av 26. oktober 2010 om endring av forordning (EF) nr. 2042/2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlegg XIII kap XV SD gr2)

Sammendrag av innhold

Europakommisjonen har under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 100, stk. 2, jf. europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 av 20. februar 2008 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk luftfartssikkerhetsbyrå, og om opphevelse av rådsdirektiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF, endret ved forordning (EF) nr. 1108/2009, særlig artikkel 5, stk. 5, vedtatt forordning (EU) nr. 962/2010. Forordning (EU) nr. 962/2010 endrer bestemmelser i forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver.

Formålet med reglene i forordning (EF) nr. 2042/2003 er å opprettholde et høyt, ensartet sikkerhetsnivå for sivil luftfart i Europa. Det er nødvendig å opprettholde de nåværende krav og prosedyrer i relasjon til kontinuerlig luftdyktighet av luftfartøyer og luftfartøysmateriell, -deler og – apparatur og godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver, særlig hva angår krav til utdanning, eksaminasjon, viden og erfaring med henblikk på utstedelse av luftfartøysvedlikeholdssertifikater (AML) for luftfartøyer som ikke utfører ervervsmessig lufttransport.

I Norge er forordning (EF) nr. 2042/2003 implementert jf. forskrift 24. mai 2005 nr. 462 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften).

Det europeiske luftfartssikkerhetsbyrå (EASA) har forelagt tre uttalelser for Kommisjonen jf. artikkel 17, stk. 2, litra b) og artikkel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 216/2008. De tre uttalelsene er:

- Uttalelse nr. 05/2008 om »Tidsbegrensning for dokumentasjon for oppfyllelse av kravene til viden og erfaring«
- Uttalelse nr. 04/2009 om »Luftfartøysvedlikeholdssertifikater for ikke- komplekse luftfartøyer« og
- Uttalelse nr. 05/2009 om »Rettigheter for B1- og B2-luftfartøysvedlikeholdssertifikater« og »Type- og grupperettigheter« og »Typerettighetsutdanning«.

Det er nødvendig å avsette tilstrekkelig tid til å evaluere eventuelle endringers innflytelse på de gjeldende regler for å sikre at disse regler fortsatt er enkle, forholdsmessig avpasset, omkostningseffektive og effektive ut fra en risikovurdering. Det er derfor nødvendig å gi medlemsstatenes myndigheter og de interesserte parter mulighet til å utsette anvendelsen i ennå et år av noen bestemmelser som berører luftfartøyer som ikke utfører ervervsmessig lufttransport bortsett fra store luftfartøyer.

Forordning (EU) nr. 962/2010 jf. artikkel 7, stk. 3, litra g) i forordning (EF) 2042/2003 gjør følgende endringer i litra g): for luftfartøyer, som ikke utfører ervervsmessig lufttransport, bortsett fra store luftfartøyer, kravet om å oppfylle vedlegg III (Part-66) i de følgende bestemmelser, inntil den 28. september 2011:

- M.A.606(g) og M.A.801(b)2 i vedlegg I (Part-M)
- 145.A.30(g) og (h) i vedlegg II (Part-145).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 24. mai 2005 nr. 462 (vedlikeholdsforskriften). Luftfartstilsynet har vurdert at en høring må anses åpenbart unødvendig, fordi forordning (EU) nr. 962/2010 ikke medfører materielle endringer i gjeldende regelverk. Forordning (EU) nr. 962/2010 er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 stk. 2, jf EASA basisforordning (EF) nr. 216/2008. Forordning (EF) 216/2008 er ikke gjennomført i norsk rett, men derimot gjelder forordning (EF) nr. 1592/2002.

Luftfartstilsynet har foretatt en vurdering og finner at implementeringen av forordning (EU) 962/2010 være fordelaktig, fordi Luftfartstilsynet får mer tid til å forberede eventuelle fremtidige endringer.

Gjennomføring av rettsakten vil ikke medføre konsekvenser verken administrativt eller økonomisk. Heller ikke Luftfartstilsynet eller markedet trenger å endre referanser eller prosedyrer.

I påvente av utviklingen av nye regler vedrørende luftfartøyer som ikke utfører ervervsmessig lufttransport, ser Luftfartstilsynet positivt på implementeringen av forordning (EU) nr. 962/2010. Forordningen utsetter implementering av fremtidige nye regler innenfor et stort område. For Norges vedkommende omfatter luftfartøyer som ikke utfører ervervsmessig lufttransport ca. 800 luftfartøyer. På denne måte vil Luftfartstilsynet få mer tid til å forberede eventuelle fremtidige endringer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32010 H 0379 Kommisjonsrekommendasjon 2010/379/EU av 5. juli 2010 om risikoklassifisering av tekniske mangler ved kjøretøy oppdaget under kontroll langs veg i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/30/EF (vedlegg XIII kap II SD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen vedtok 5. juli 2010 en rekommendasjon med retningslinjer for klassifisering av feil og mangler avdekket ved kontroll av kjøretøy langs veg. Kontrollpunktene i nevnte rekommendasjon tar utgangspunkt i de samme kontrollpunktene som finnes i vedlegg II til direktiv 2000/30/EF, som igjen er rettet mot kontroll av kjøretøy langs veg av enten a) kjøretøy over 3,5 tonn eller b) biler som er registrert for 10 personer eller flere.

Merknader

Kommisjonen ønsker med rekommendasjonen å harmonisere kontrollvirksomheten i Unionen for å sikre en lik behandling av dennes borgere, ivareta konkurransehensyn samt oppnå en bilpark som i så høy grad som mulig er trafiksikker og miljøvennlig.

Rekommendasjonen inneholder et vedlegg II med beskrivelse av konkrete kontrollpunkter. Hvert kontrollpunkt har en tilhørende klassifisering av feil ved kjøretøyet:

- Mindre mangler (MiM): Feil i denne gruppen er ikke av en slik art at det påvirker trafiksikkerheten langs veg. Det legges til grunn at feil som vurderes i denne gruppen ikke trenger etterkontroll da det forutsettes at feilen er av en slik type at den lett kan avhjelpes. Tilsvarende nasjonal reaksjon i disse tilfeller vil være en muntlig advarsel om utbedring.
- Større mangler (StM): Feil i denne gruppen er av en slik art at den kan påvirke trafiksikkerheten langs veg. Det legges til grunn at feil som vurderes i denne gruppen må

avhjelpest med en kort frist, og det kan vedtas tilleggsvilkår om at kjøretøyet må fremstilles til kontroll i ettertid. Tilsvarende nasjonal reaksjon i disse tilfeller vil være kontrollseddell med kort frist for etterkontroll.

- Farlige mangler (FM): Feil i denne gruppen er av en slik art at det er umiddelbar fare for trafikksikkerheten om kjøretøyet tillates kjørt videre. Det kan for enkelte tilfeller tillates kjøring til nærmeste verksted for umiddelbar utbedring. Kjøretøy som etter en vurdering havner i denne kategorien vil være gjenstand for vedtak om bruksforbud etter vegtrafikkloven § 36 nr. 1 bokstav c) i henhold til nasjonal praksis.

Anbefalingene vedrørende kontroll av kjøretøy langs veg og påfølgende klassifisering er materielt sett noe mer omfattende enn dagens kontrollregime slik det er forankret i direktiv 2000/30/EF vedlegg II. Det er detaljert fokus på blant annet kontroll av bremsler. For øvrig ligger det ikke føringer for kontrollpunkter som nødvendiggjør rettsgrunnlag utover det som allerede finnes på området, jf. basisrettsakten som allerede er implementert i forskrift 13. mai 2009 nr. 590 om kontroll av kjøretøy langs veg. Rekommandasjonen er dessuten en ikke-bindende rettsakt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.